

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

Navrhovatel

Instituce 1

TGI Money a.s.
IČO 268 78 321
Vítkovická 3083/1
Moravská Ostrava
70200 Ostrava

Instituce 2

Inkasní evropská společnost s.r.o.
IČO 291 95 152
Kubelíkova 1224/42
Žižkov
13000 Praha 3

Zástupce

Zástupce

JUDr. Lenka Příkazská
advokát
IČO 662 47 721
Vodičkova 710/31
Nové Město
11000 Praha 1

Zástupce

Mgr. Filip Petráš
advokát
IČO 011 73 464
2. května 7134
76001 Zlín

Č. j. FA/SR/SU/2451/2018 - 14

Praha 26. 11. 2018

U s n e s e n í

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 20. 9. 2018 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci a vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci určení neplatnosti ujednání o smluvních pokutách smlouvy o úvěru č. ■ uzavřené dne 3. 10. 2016, určení výše dluhu z této smlouvy a určení, že Instituce 1 a Instituce 2 neoprávněně zesplatnily dluh z této smlouvy, takto:

- I. **Řízení se v části, ve které je vedené proti společnosti TGI Money a.s., IČO 268 78 321, Vítkovická 3083/1, 70200 Ostrava – Moravská Ostrava, podle § 14 odst. 1 písm. d) zákona o finančním arbitrovi zastavuje.**
- II. **Řízení se v části, ve které je vedené proti společnosti Inkasní evropská společnost s.r.o., IČO 291 95 152, Kubelíkova 1224/42, 13000 Praha 3 – Žižkov, podle § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi zastavuje.**

Odůvodnění:

1. Předmět návrhu na zahájení řízení

Navrhovatel se domáhá určení, že smluvní ujednání o smluvních pokutách ve smlouvě o úvěru č. ■ ze dne 3. 10. 2016 (dále jen „Smlouva o úvěru“) jsou neplatná z důvodu jejich rozporu s § 122 odst. 3 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“), dále určení výše dluhu ze Smlouvy o úvěru, jakož i určení, že Instituce 1 a Instituce 2 neoprávněně zesplatnily dluh ze Smlouvy o úvěru.

Finanční arbitr při zkoumání podmínek řízení zjistil, že Navrhovatel a Instituce 1 uzavřeli Smlouvu o úvěru, na základě které se Instituce 1 zavázala poskytnout Navrhovateli úvěr ve výši 639.000,- Kč, a Navrhovatel se zavázal poskytnuté finanční prostředky včetně úroku

Instituce splácet v 240 pravidelných měsíčních splátkách ve výši 6.641,- Kč, když pravidelné splátky byly splatné vždy k 20. dni v daném měsíci.

Finanční arbitr z předložených podkladů dále zjistil, že dne 21. 6. 2018 došlo mezi Institucí 1 v postavení postupitele a Instituce 2 v postavení postupníka k uzavření smlouvy o postoupení pohledávek, na základě které došlo k postoupení pohledávky ze Smlouvy o úvěru za Navrhovatelem včetně jejího příslušenství a práv s pohledávkou spojených, včetně jejího zajištění (dále jen „Smlouva o postoupení pohledávky“).

2. Zkoumání podmínek řízení

Kdykoli v průběhu řízení je finanční arbitr povinen z moci úřední zkoumat, tedy nikoliv pouze na návrh jedné ze stran sporu, zda jsou splněny procesní podmínky řízení.

Návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem je podle § 9 písm. b) nepřijatelný, jestliže ve věci samé již rozhodl soud nebo v téže věci probíhá řízení před soudem. Pokud finanční arbitr existenci překážky řízení zjistí, podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi platí, že řízení zastaví.

Aby překážka řízení před finančním arbitrem nastala, musí se řízení před soudem týkat jak stejného nároku nebo stavu, tak i týchž osob, jako řízení před finančním arbitrem. Pro určení totožnosti předmětu řízení je přitom nezbytné přesné vylíčení rozhodných skutečností, tedy údajů nezbytných k tomu, aby bylo jasné, o čem má být rozhodnuto. Pokud jsou skutkové okolnosti případu vylíčeny shodně jako nárok uplatněný v řízení před soudem, půjde o stejný předmět řízení. Totožnost předmětu řízení je současně dána pouze v případě, že se právní důvod uplatňovaného nároku neopírá o jiné skutečnosti, než které tu byly v době původního řízení. K tomu finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu České republiky v rozhodnutí ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2545/99, že „[o] stejnou věc se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a těchže [týchž] osob. Totožnost předmětu řízení je dána, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn“.

Podle § 14 odst. 1 písm. d) finanční arbitr řízení usnesením zastaví, jestliže je návrh na zahájení řízení zjevně bezdůvodný nebo šikanózní.

3. Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu proti Instituci 1

Podle § 1879 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), platí, že „[v]ěřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi)“, přičemž podle § 1880 odst. 1 stejného zákona „[p]ostoupením pohledávky nabývá postupník také její příslušenství a práva s pohledávkou spojená, včetně jejího zajištění“.

Finanční arbitr z předložených podkladů zjistil, že Instituce 1 oznámila Navrhovateli postoupení pohledávky ze Smlouvy o úvěru na Instituci 2 dopisem ze dne 2. 7. 2018, když tento dopis Navrhovatel přiložil k návrhu na zahájení řízení.

Finanční arbitr tak má za prokázané, že práva a povinnosti související se Smlouvou o úvěru Instituce 1 postoupila Smlouvou o postoupení pohledávky na Instituci 2, když postoupením pohledávky došlo ke změně v osobě věřitele ze Smlouvy o úvěru.

Z předložených pokladů má tak finanční arbitr za prokázané, že Instituce 1 není ve sporu ohledně práv a povinností ze Smlouvy o úvěru pasivně legitimována, neboť veškerá práva a povinnosti z této smlouvy postoupila na Instituci 2.

S ohledem na to, že se Navrhovatel v řízení před finančním arbitrem domáhá určení neplatnosti ujednání o smluvních pokutách Smlouvy o úvěru, určení výše dluhu z této smlouvy a určení, že Instituce 1a Instituce 2 neoprávněně zesplatnily dluh ze Smlouvy o úvěru, je návrh v části nároku Navrhovatele vůči Instituci 1 bezdůvodný, neboť věžitelem ze Smlouvy o úvěru je Instituce 2, a veškeré právní nároky související se Smlouvou o úvěru může Navrhovatel uplatňovat pouze proti Instituci 2, a nikoli vůči Instituci 1.

4. Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu proti Instituci 2

Předmětem řízení před finančním arbitrem zahájeného na základě návrhu Navrhovatele je určení neplatnosti ujednání Smlouvy o úvěru o smluvních pokutách z důvodu jejich rozporu s ustanovením § 122 odst. 3 zákona o spotřebitelském úvěru, určení výše dluhu z této smlouvy a určení, že dluh ze Smlouvy o úvěru je nadále splatný v původně sjednaných splátkách, tedy že nedošlo k jeho zesplatnění.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že Instituce 2 dne 19. 9. 2018 podala k Městskému soudu v Brně (dále jen „Soud“) návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, kterým uplatnila svoji pohledávku ze Smlouvy o úvěru za Navrhovatelem, když se v soudním řízení domáhá zaplacení částky v celkové výši 894.935,23 Kč, sestávající ze tří dílčích pohledávek, konkrétně z pohledávky ve výši 626.604,67 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky ve výši 626.604,67 Kč od 17. 7. 2018 do zaplacení a smluvním úrokem z prodlení ve výši 11,15 % ročně z částky ve výši 626.604,67 Kč od 1. 7. 2018 do zaplacení, z pohledávky ve výši 15.284,56 Kč bez příslušenství a z pohledávky ve výši 253.046,- Kč bez příslušenství, a současně žádá náhradu nákladů soudního řízení ve výši 80.084,- Kč.

Finanční arbitr zjistil, že dne 25. 10. 2018 vydal Soud elektronický platební rozkaz, č. j. ■■■, kterým v celém rozsahu vyhověl podanému návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu a uložil tak Navrhovateli, aby do 15 dnů ode dne jeho doručení zaplatil Instituci 2 částku ve výši 894.935,23 Kč, nebo aby v téže lhůtě podal u Soudu odpor (dále jen „Elektronický platební rozkaz“). Finanční arbitr z veřejně dostupných zdrojů (<http://infosoud.justice.cz/>) zjistil, že Navrhovatel dne 22. 11. 2018 podal v zákonné lhůtě proti Elektronickému platebnímu rozkazu odpor, přičemž navazující soudní řízení vede soud pod blíže nezjištěnou spisovou značkou (dále jen „Soudní řízení“).

Podle rozhodnutí Ústavního soudu České republiky ze dne 7. 1. 1994, sp. zn. IV. ÚS 2/93, platí, že „[p]ravomocné rozhodnutí o žalobě na plnění představuje vždy překážku věci pravomocně rozsouzené pro žalobu na určení již z toho důvodu, že jím byla současně posouzena existence či neexistence určitého právního vztahu nebo práva, z něhož bylo žalováno o plnění“. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí ze dne 12. 12. 2001, sp. zn. 20 Cdo 2931/99, ve kterém uvedl, že „[p]ravomocný rozsudek o žalobě na plnění v sobě zahrnuje (ať už výslovně nebo mlčky) kladné nebo záporné řešení otázky (ne)existence práva nebo právního vztahu, a vytváří proto překážku věci pravomocně rozsouzené pro řízení o žalobě na určení, zda tu právo nebo právní vztah je nebo není, vychází-li ze stejného skutkového základu“.

V probíhajícím Soudním řízení je dána totožnost skutkového základu, protože soud při rozhodování o přiznání plnění Instituci 2 ze Smlouvy o úvěru musí posoudit i platnost závazku z této smlouvy, tedy posoudit, zda smluvní strany sjednaly Smlouvu o úvěru, jakož

i její ujednání o smluvních pokutách, platně, přičemž dále musí posoudit i to, jaká je výše dluhu z této smlouvy, a zda byly splněny podmínky k jejímu zesplatnění.

Stejně tak není v tomto případě pochyb o tom, že v probíhajícím Soudním řízení a v řízení před finančním arbitrem je dána totožnost účastníků, když v soudním řízení vystupuje na straně žalobce Instituce a na straně žalovaného Navrhovatel.

Finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyšší soudu České republiky v rozhodnutí ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 23 Cdo 104/2014, že „[n]ení samo o sobě významné, mají-li stejné osoby v novém řízení rozdílné procesní postavení (např. vystupovala-li osoba v původním řízení jako žalobce a v novém řízení jako žalovaný). Tentýž předmět řízení je dán tehdy, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn (ze stejného skutku)“.

5. K výroku usnesení

Protože finanční arbitr z předložených podkladů zjistil, že došlo k postoupení pohledávky ze Smlouvy o úvěru z Instituce 1 na Instituci 2, Navrhovatel nemůže své námitky ze Smlouvy o úvěru uplatňovat vůči Instituci 1, a proto finanční arbitr rozhodl podle § 14 odst. 1 písm. d) zákona o finančním arbitrovi tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

Finanční arbitr dále dovodil, že návrh Navrhovatele je v části směřující vůči Instituci 2 nepřijatelný ve smyslu § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi, neboť ve věci samé bylo zahájeno a probíhá Soudní řízení, ve kterém je rozhodováno o existenci práva Instituce 2 požadovat po Navrhovateli na základě Smlouvy o úvěru peněžité plnění v určité výši. Finanční arbitr řízení podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví usnesením, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřijatelný podle § 9 téhož zákona. Z výše uvedených důvodů rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

Navrhovatel se tak musí domáhat svých práv v průběhu probíhajícího Soudního řízení, ve kterém může uplatnit veškeré námitky, které uplatnil v řízení před finančním arbitrem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel – datová schránka zástupce ■
Instituce 1 – datová schránka zástupce 6f3gii7
Instituce 2 – datová schránka zástupce yg3mpmn

